

[Aksel Larsen.]

goderne for befolkningen. Jeg skulle ikke have noget imod, at man kom med den argumentation, hvis man så også ville komme med den, når det drejede sig om f. eks. skatten på papir, som dog fordyrer bøgerne ganske betydeligt, og bøger kan vist også stort set regnes for et kulturgode.

Vi vil ikke stemme imod ændringsforslaget, men hvis ændringsforslaget vedtages, vil vi stemme imod § 1, således ændret, fordi vi mener, at kan man undlade at forhøje taksterne for avisudbringning, kan man også undlade at forhøje de øvrige portotakster.

Jeg sagde, at der var to ændringsforslag, det ene stillet som formelt ændringsforslag, det andet meddelt i betænkningen. Dette sidste går ud på, at ministeren kan forhøje portoen for girokort administrativt fra 20 til 30 øre. Jeg synes ikke, en minister burde have en sådan administrativ bemyndigelse, men jeg synes ikke, det bliver pænere, når denne forhøjelse af portoen for girokort skal erstatte den planlagte forhøjelse af avisportoen.

Jeg skal lade det være nok med disse bemærkninger — der bliver jo lejlighed til senere at komme tilbage til spørgsmålet om hele den økonomiske og finansielle lovgivning herhjemme —, og som sagt, jeg regner med, at det varer ikke så forfærdelig længe, før vi igen står ved en korsvej, hvor vi hører ministertaler om Danmarks katastrofale økonomiske situation og nødvendigheden af yderligere nedskæringer udover det, man gennemfører i dag, og det, man har aftalt at gennemføre i april.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker udvalget for det meget intense arbejde, som er udført med de lovforslag, der nu er til behandling.

Det forlig, som blev sluttet i aftes, betyder desværre ikke den helstøbte løsning af vore økonomiske problemer, som vi burde have haft, som landet trænger til, og som vel også befolkningen venter. Lige så lidt denne gang som i november var der indenfor rigsdagens forskellige partier tilstrækkelig evne — eller vilje — til at komme så langt til bunds i problemerne, som det havde været ønskeligt. Ingen kan jo sige, hvor store vore vanskeligheder bliver, og derfor kan heller ingen sige, hvor meget der skal til, for at vi kan komme godt igennem. Men de fleste af os kan vel se, at det havde været ønskeligt at gribe noget stærkere ind, end det her er sket.

Jeg skal ikke forsøge at placere ansvaret

for, at vi ikke denne gang kom længere. Der er vel ingen tvivl om, at alle vi, som har deltaget i det politiske arbejde, har et ansvar, både for de resultater, der nås, og for det, der ikke nås. Når jeg har kunnet tiltræde det forlig, som er sluttet, er det ud fra den opfattelse, at det ikke var blevet bedre ved, at vi havde ventet til april. Der er ikke nogen som helst sikkerhed for, at man om en måned kunne have nået noget, der var mere effektivt end det, man har kunnet nå i dag. Et landstingsvalg kan lige så lidt som et folketingsvalg radikalt forandre de politiske grundvilkår i et land, og jeg mener derfor, at det under de givne omstændigheder afgjort var rigtigt, at man sluttede et forlig.

Det kan vel heller ikke nægtes, at der — som det er blevet sagt fra anden side i i dag — under forhandlingerne er opnået flere værdifulde resultater, og at der er vist en betydelig vilje fra de forskellige sider til at bøje synspunkterne mod hinanden, sådan som man må i et demokratisk system.

De to svagheder, som findes i det, der nu er opnået, vedrører de to store vanskeligheder, som vi har i vort økonomiske liv, nemlig inflationsproblemet og betalingsbalanceproblemet. Som det blev sagt af det ærede medlem hr. Elgaard, nåede man ikke ret langt denne gang med hensyn til inflationsbekæmpelsen, og jeg tror, det må erkendes af en uvildig dommer, at det, der blev nået, havde en vis slagside. Det må erkendes, at der nu både på landbrugets og på prislovens område er opnået betydelige resultater i retning af i inflationsbekæmpende øjemed at begrænse og tildels nedsætte de pågældende erhvervs indtægter. Det gælder både for landbruget og for de erhverv, som er omfattet af prisloven, og det vil — lad mig med det samme svare det ærede medlem hr. H. C. Hansen — naturligvis være en opgave for regeringen at søge at opnå noget tilsvarende ved de forhandlinger, der skal finde sted med skibsfarten; de indledende skridt er allerede taget.

Når jeg siger, at det, der er sket her, er utilstrækkeligt og har slagside, er det, fordi det ikke er lykkedes at skabe flertal for at få den ligelighed på dette område, som var i regeringens oprindelige oplæg i februar, og som også var i vort forslag, nemlig en bestemmelse om, at når der nu fra hverken side ydes bidrag til inflationens bekæmpelse, måtte der samtidig ydes et mærkbart bidrag fra lønmodtagerne. Det var jo det, der var tilsigtet med lovforslaget om den stille zone, og det forekommer mig, at de partier, som er gået imod dette lovforslag,